

## HEXAGON ENSEMBLE



Onze liefde voor kamermuziek bindt ons. We maken uitgesproken keuzes uit klassiek, twintigste-eeuws en hedendaags repertoire voor blazers en piano.

De spelers van het Hexagon ensemble zijn:

Wout van den Berg – fluit  
Pauline Oostenrijk – hobo (remplaçant)  
Arno van Houtert – klarinet  
Dorian Cooke – fagot (remplaçant)  
Ron Schaaper – hoorn (remplaçant)  
Frank Peters -Piano

## PROGRAMMA

**Franz Schubert**  
(1797-1828)

**Strijkkwartet in G, op. 77 no. 1**  
Uit Rosamunde (1823)

-Entr'acte no 3 (Arr. Christiaan Boers)  
-Balletmuziek no 2 (Arr. Hans Eijsackers)

**Wolfgang  
Amadeus Mozart**  
(1756-1791)

**Kwintet in Es groot KV 452 (1784)**

I. Largo-allegro moderato  
II. Larhetto  
III. Allegretto

## PAUZE

**Ludwig Thuille**  
(1861-1907)

**Sextet opus 6 in Bes groot (1889)**

I. allegro moderato  
II. larghetto  
III. Gavotte: andante, quasi allegretto  
IV. Finale: vivace

# Sfeervol eerste Kolonieconcert

■ Hexagon Ensemble vermaakt het publiek op een zonnige zondagmiddag in het Koloniekkerkje

TIM DE VRIES

**WILHELMINAORD** *Hexagons are the bestagons* is een redelijk populaire uitdrukking op het wereldwijde web. Van een muzikaal gezelschap met de naam Hexagon Ensemble mag derhalve absoluut wat worden verwacht. Deze verwachtingen worden waargemaakt bij de seizoensopener van de nieuwe reeks Kolonieconcerten.

Het kleine, sobere Koloniekkerkje van Wilhelminaoord, van binnen wit geschilderd, maar warm uitgelicht, vormt op de fraaie zondagmiddag van 6 oktober het decor voor het eerste Kolonieconcert van seizoen 2024/2025. Schel oktoberlicht strompelt door de ramen, als een van de laatste stuiptrekkingen van de zomertijd.

## Warm weerzien

Jas aan? Wellicht net te warm. Jas uit? Misschien net iets te koud. Dan maar een sjaaltje, denken velen. Gelukkig is er koffie tijdens de pauze om de bloeddorsting goed op gang te houden. En gelukkig is er het spel van het Hexagon Ensemble om je aan te warmen.

Voor veel bezoekers is het een warm weerzien. Ze komen al jaren, en dus weten ze wat ze kunnen verwachten: hartig klassiek. Centraal tijdens het concert staat een illustreer Alpentrio: de overbekende grootmeesters Mozart en Schubert — componisten waar je geen voorname van nodig hebt om te weten wie het zijn — en de vrij onbekende Ludwig Thuille, wiens wieg in het Zuid-Tirolse Bolzano stond. Uitgerend zijn werk vormt het klapstuk.

Niet dat de andere werken het aanhoren niet waard zijn. Integendeel. De twee delen die worden gebracht uit het vrijwel vergeten toneelstuk *Rosamunde, Fürstin von Zypern* vormen een prima opening. Het zestal muzikanten opereert niet helemaal in standaardformatie, gebeurt vaker in gezelschappen met blazers, gunt elkaar de ruimte. Ieder-



Het Hexagon Ensemble zondagmiddag 6 oktober in de Koloniekkerk. FOTO SIEB VAN DER LAAN

een pakt zo zijn of haar momenten, om daarna snel het stokje weer over te geven.

De vijf blazers en de pianist, die de groep keurig in het gareel weet te houden, schakelen van Schubert moeiteloos over op Mozart, die zelf ook erg gefraspeerd was van zijn *Kwintet in Es groot*. Hij omschreef het in 1784 als zijn beste stuk ooit. Toch, hoe fraai dit stuk ook is, de titel 'hét spektakelstuk van het eerste Kolonieconcert' moet toch echt aan het stuk van Ludwig Thuille worden gegeven.

## Centraal staat een illustreer Alpentrio: Mozart, Schubert en Thuille

En dat is niet alleen omdat in tegenstelling tot het Mozart-deel nu wel alle muzikanten mogen spelen.

### Energiek

Thuille mag dan geen plaats in het collectieve geheugen hebben ver-

worven, met dank aan de vijf blazers en de pianist van het Hexagon Ensemble is het een componist die vele bezoekers nog eens zullen opzoeken. *Sextet opus 6 in Bes groot* is niet meteen een titel die heerlijk van de tong rolt, de muziek klinkt er zelf niet minder om. Krachtig, energiek, maar bij tijd en wijle ook een stuk om bij weg te dromen. Even de blik afwenden en kijken naar het steeds iets zwakker wordende licht dat door de ramen valt, de ragfijne klanken op je in laten werken. Om dan weer op een positieve manier bij de

keel te worden gegrepen door de zichtbaar gepassioneerde musici.

Na het slotakkoord illustreren twee zinnen het concert perfect. Zin één: „Ik heb eigenlijk meer met strijkers, maar ik ben blij dat ik toch gaan ben”, klinkt het in de zaal. Toch gegaan, toch een prima middag gehad, toch kennism gemaakt met een leuke componist, toch genoten van het uitstekend spelende Hexagon Ensemble. Daar kan een mens weer even op teren. Zin twee: „Volgende keer houden we wel de jas aan.”

## The Hague String Trio met Pauline Oostenrijk

### Phantasy and Glee



Julia Dinerstein altviool Justyna Briefjes viool Miriam Kirby cello



Pauline Oostenrijk hobo

## PROGRAMMA

Edward Elgar

(1857-1934)

Ludwig von Beethoven

(1770-1827)

Andante and Allegro

Strijktrio in c opus 9 nr.3

- Allegro con spirito
- Adagio con espressione
- Scherzo – Allegro molto e vivace
- Finale – Presto

## PAUZE

Benjamin Britten

(1913-1976)

Wolfgang Amadeus Mozart

(1756-1791)

Phantasy quartet opus 2

Hobokwartet in F KV 370

- Allegro
- Adagio
- Rondo Allegro

# De ideale zondagmiddag in Koloniekkerkje

Maandag 4 november 2024

Steenwijker Courant



Hoboïste Pauline Oostenrijk.

FOTO VIA STICHTING KOLONIECONCERTEN

TIM DE VRIES

**WILHELMINA OORD** Het was de eerste novemberzondag aan de frisse kant, maar de zon zorgde misschien wel voor ‘de leste mooie dag van ‘t joar’.

Binnen in het Koloniekkerkje maakte het The Hague String Trio en Pauline Oostenrijk het nog mooier, waardoor iedereen warm de deur uitging. Het is niet het idee van de Kolonieconcerten om steeds dezelfde musici op te voeren, dus voor sommige bezoekers was het een wonderlijk snel weerzien met Pauline Oostenrijk. Nog geen maand geleden was ze als vervangster al bij het Hexagon Ensemble, ditmaal stond ze ook echt in de aankondiging. Is het wat veel? Je hebt van die muzikanten die je graag regelmatig hoort

en bezig ziet, de hoboïste is er daar gelukkig zeker één van. Helemaal geen straf dus, wat overigens ook geldt voor de drie vrouwen die The Hague String Trio vormen.

Vier stukken van vier componisten werden er gebracht. Achtereenvolgens Edward Elgar, Ludwig van Beethoven, Wolfgang Amadeus Mozart en Benjamin Britten, samen goed voor een gezamenlijke spanwijdte over twee eeuwen en — veel belangrijker — goed voor een intrigerend en gevarieerd programma.

Voor alle stukken werd driftig geapplaudiseerd. Wat nu het meest in de smaak viel? Daarover wordt, zoals het hoort, lekker geredetwist. Zo was de buurvrouw van uw scribent bijvoorbeeld het meest gefrappeerd van het Strijktrio in C Opus 9 nr. 3 van Beethoven, zijn laatste in een reeks toen hij net bij Joseph Haydn

in Wenen was gaan studeren. Over studenten gesproken, Britten schreef zijn Phantasy Quartet als een nog piepjonge student aan de Royal College of Music, overigens niet tot ieders genoegen. Het is anno 2024 ook niet meteen ieders kopje thee, maar uw dienstdoende typslaaf vond het een interessant stuk. Ontzettend leuk, dat gedurfde, soms bijna John Coltrane-achtige, des te meer omdat dat stuk juist weer gevolgd werd door het eikenhouten klassieke repertoire van Mozart, dat daardoor ook weer extra fris klonk.

## Passie wint van virtuositeit

Dat muziek zo goed mogelijk dient te worden gespeeld, is evident. Dat de musici hier in slaagden, mag bijna een vanzelfsprekendheid worden genoemd. Dat Oostenrijk haar instrument meester is, bewijst ze van

Carnegie Hall tot het knusse Koloniemeerkje, waar het vocht zo lekker langs de ramen optrekt. Dat Miriam Kirby (cello), Julia Dinerstein (altviool) en Justyna Briefjes (viool) ook best een prima moppie kunnen spelen, is eveneens geen geheim.

Wat het echter altijd wint van virtuositeit, is de passie voor wat er gespeeld wordt. Die hoor je niet alleen, die zie en voel je vooral. Natuurlijk, het is broodwinning, maar de vier vakvrouwen houden bovenal enorm van de muziek die ze ten gehore mogen brengen en ze doen geen enkele moeite dat te verbergen. En waarom zouden ze ook? Het is precies wat livemuziek de moeite waard maakt ten opzichte van dezelfde muziek op plaat. Het geeft bestaansrecht aan de Kolonieconcerten en al die andere fraaie initiatieven in de regio.

## Ruysdaelkwartet



Michael Müller Gijs Kramers Emi Ohi Resnick Joris van Rijn

Het Ruysdael Kwartet werd opgericht in 1996, toen alle leden studeerden aan het conservatorium in Den Haag. In de begintijd volgden zij lessen bij leden van het Amadeus Quartett, Hagen Quartett en Quatuor Mosaïques. Ook studeerde het kwartet twee jaar lang bij het Alban Berg Quartett aan de Hochschule für Musik in Keulen.

Het kwartet heeft diverse internationale prijzen gewonnen alsmede de Kersjes van de Groenekan Prijs. Het kwartet treedt op in het buitenland, is regelmatig in Japan te beluisteren en heeft reeds 6 CD's gemaakt.

## PROGRAMMA

Wolfgang  
Amadeus Mozart  
(1756-1791)

Strijkkwartet in Es, KV 428

- I. Allegro non troppo
- II. Andante con moto
- III. Menuetto. Allegretto
- IV. Allegro vivace

Verschillende  
Nederlandse  
componisten

Een selectie uit 25 miniaturen geschreven ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum van het Ruysdael Kwartet

## PAUZE

Franz Schubert  
(1797-1828)

Strijkkwartet in a, D 804, Op. 29  
("Rosamunde")

- I. Allegro ma non troppo
- II. Andante
- III. Menuetto: Allegretto – Trio
- IV. Allegro moderato

## PROGRAMMA 23 FEBRUARI 2025

In verband met ziekte van celliste Lidy Blijdorp wordt het programma vandaag verzorgd door en Floor le Coultre (viool) en Maja Bogdanović (cello)

**Floor Le Coultre**, benoemd tot Jong Muziektalent Nederland in 2011, heeft zich geëtaleerd als gepassioneerd en communicatief kamermusicus. Ze begon op vierjarige leeftijd met vioollessen bij haar tante. Ze vervolgde haar studie bij Joyce Tan, Ilona Sie Dhian Ho, Pavel Vernikov en Ilya Grubert. In 2014 sloot ze haar Masters af met onderscheiding voor 'meeslepend spel' aan het Koninklijk Conservatorium te Den Haag. Ze vervolgde haar post-graduate studie in Italië (Fiesole, Bergamo en Portogruaro) voor 3 jaar dankzij het Prins Bernhard Cultuurfonds.

Floor heeft verschillende prijzen gewonnen en trad op in concertzalen in China, Zuid-Korea, Europa, Zuid-Amerika en de USA.

**Maja Bogdanović** werd geboren in Belgrado en studeerde in Parijs waar zij lange tijd woonde. Sinds enkele jaren is Amsterdam haar thuisbasis. Maja treedt op over de hele wereld als soliste en speelde met orkesten als het Tokyo Symphony, Tonhalle Zurich en Münchener Kammerorkester. Als een gepassioneerd kamermusicus speelt zij vaak op toonaangevende festivals als Kuhmo, Folles Journées, Zeister Muziekdagen en de Cello Biënnale. Maja werkte met veel componisten samen en bracht werken in première van Goebaidoelina, Tanguy, en Penderecki, op wiens tachtigste verjaardag zij ook speelde, op uitnodiging van de componist. Op uitnodiging van de componist nam zij ook zijn tweede celloconcert op.

**Johann Sebastian Bach (1685-1750) / György Kurtág (1926)**

Cello Suite no. 1, prelude, courante, sarabande, gigue (Bach),

afgewisseld met

drie violsolo's uit Signs, Games and Messages (Kurtág)



**Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)**

Duo nr. 1 K. 423 Allegro, Adagio en Rondo



**PAUZE**



**Johann Sebastian Bach (1685-1750)**

Vier Inventionen



**Pēteris Vasks (1946)**

Castillo Interior

**Jean-Philippe Rameau (1683-1764)**

Rappel des Oiseaux



**Camille Saint-Saëns (1835-1921)**

Le Cygne



**Giovanni Sollima (1962)**

Heimat-terra



# Interessant kolonieconcert

■ Topmusici Floor le Coultre en Maja Bogdanovic zorgen voor een mooie zondagmiddag

KEES VINGERHOETS

**WILHELMINAORD** Door ziekte van celliste Lidy Blijdorp moest violiste Floor le Coultre een vervangster vinden: niemand minder dan celliste Maja Bogdanovic. Het publiek van een uitverkocht Koloniekerkje in Wilhelminaoord werd alsnog getraakteerd op een zeer interessant concert door twee topmusici.

Het oorspronkelijke programma werd enigszins aangepast met wat combinaties, die in de zaterdag vóór de uitvoering konden worden geoefend. Het leidde tot een bijzonder mooie middag, met uiteenlopende muziek uitgevoerd door twee zeer toegewijde musici.

Bogdanovic ging van start met vier delen van de eerste *Cello Suite* van Bach. Tussen de delen speelde Floor le Coultre telkens een viool solo uit *Signs, Games and Messages* van de Hongaarse componist György Kurtág, die zelf ook Bachtranscripties schreef. De afwisseling van de muziekstijlen bracht extra aandacht aan beide componisten, die volgens Le Coultre sterke overeenkomsten in overtuiging hadden. Het tweede stuk voor de pauze was het *Duo nr. 1, K 423* van Mozart. Drie delen, waarvan het eerste en het laatste deel door het aantal noten per seconde speciale vakkundigheid vereisten. Beide vrouwen maakten er toch een persoonlijke uitvoering van, die veel waardering oogstte.

Na de pauze was het weer de beurt



Violiste Floor le Coultre en celliste Maja Bogdanovic op het podium in het Koloniekerkje. FOTO JAN VAN DER SLUIS

aan Johann Sebastian Bach: vier *Inventionen* die met grote zekerheid en diep muzikaal gevoel werden gebracht.

Het samenspel tussen viool en cello in deze oorspronkelijk voor klavecimbel gecomponeerde stukken gaf een warme meerwaarde aan

de toch voor veel bezoekers al bekende muziek.

Verrassend was de voortzetting van het programma, direct achter de *Inventionen* aan. Met het *Castillo Interior* van de Letse componist Peteris Vasks werd een prachtige aansluiting gevonden op de muziek van

Bach. Afwisselend dromerig en ingetogen en vervolgens woest en opzweepend werd zijn ode aan de Heilige Teresa van Avilla aan het publiek gepresenteerd. Wonderbaarlijk leek het hoe de beide stijlen op elkaar pasten. Volgens Floor le Coultre was dat voornamelijk terug te voeren tot

De 'Rappel des Oiseaux' klonk zo licht en vrij dat menig een aan de lente kon denken

de manier waarop beide componisten de religie in hun composities lieten meeklinken. Bach natuurlijk, hij leefde zo'n 300 jaar eerder dan Vasks, meer aards en Vasks meer spiritueel.

Na deze uitvoering leek het moeilijk om het publiek te blijven boeien, maar Bogdanovic en Le Coultre vertolkten de *Rappel des Oiseaux* van Rameau zo licht en vrij, dat menig een aan de lente kon denken. Het overbekende *Le Cygne*, de zwaan, van Camille Saint-Saëns werd vervolgens al tokkelend op de beide instrumenten voor het publiek toch boeiend gebracht.

De afsluiting van het programma werd gevormd door *Heimat Terra* van Giovanni Sollima, een hedendaagse Italiaanse componist en cellist. Dankzij het contact dat Maja Bogdanovic met hem heeft, ging hij op zoek naar een voor dit concert geschikte compositie. Het werd *Heimat Terra*, oorspronkelijk gemaakt voor een klimaatprotest. Met een strak ritme en hier en daar flarden van volksmuziek was ook het einde van het programma uitermate interessant en prachtig van uitvoering.